

Sygn. akt III C 1143/13

POSTANOWIENIE

Dnia 06 listopada 2014 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie III Wydział Cywilny

w składzie

Przewodniczący: **SSO Mariusz Solka**

po rozpoznaniu w dniu 06 listopada 2014 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **B. A. i A. A.**;

przeciwko **Przedsiębiorstwu Państwowemu (...) w W.**;

o **zapłatę**;

postanawia

1. umorzyć postępowanie w sprawie;
2. nieuiszczone koszty sądowe przejąć na rachunek Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Warszawie;
3. odstąpić od obciążania powodów B. A. oraz A. A. kosztami procesu;
4. zwrócić na rzecz powódki A. A. ze Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 1450,00 (jeden tysiąc czterysta pięćdziesiąt) złotych tytułem połowy opłaty sądowej od pozwu z opłaty w kwocie 5.788 (pięć tysięcy siedemset osiemdziesiąt osiem) złotych zaksięgowanej pod poz. (...)/ (...);
5. zwrócić na rzecz powoda B. A. ze Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 1.444,00 (jeden tysiąc, czterysta czterdzieści cztery) złotych tytułem połowy opłaty sądowej od pozwu z opłaty w kwocie 5.788 (pięć tysięcy siedemset osiemdziesiąt osiem) złotych zaksięgowanej pod poz. (...)/ (...);
6. zwrócić pozwanemu Przedsiębiorstwu Państwowemu (...) w W., ze Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Warszawie, zaliczkę w kwocie 7.000,00 (siedem tysięcy) złotych zaksięgowaną pod poz. (...)/ (...) (k.254v).---

SSO Mariusz Solka

UZASADNIENIE

W dniu 17 października 2014 roku powodowie cofnęli powództwo bez zrzeczenia się roszczenia oraz wnieśli o nieobciążanie ich kosztami zastępstwa procesowego oraz o zwrot połowy opłaty od cofniętego pozwu (k.272-276).

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zgodnie z treścią art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku. W myśl § 4 cytowanego przepisu Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się roszczenia lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

W niniejszej sprawie powodowie cofnęli powództwo jeszcze przed wydaniem w sprawie wyroku, zaś w ocenie Sądu cofnięcie pozwu nie pozostaje w sprzeczności z prawem, zasadami współzycia społecznego, ani nie zmierza do obejścia prawa.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 355 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 k.p.c., orzeczono jak w pkt 1 sentencji postanowienia, uznając w takim przypadku wydawanie orzeczenia jest bezprzedmiotowe.

W związku z faktem, że powódka została zwolniona z kosztów sądowych w części, tj. od opłaty sądowej od pozwu ponad kwotę 2.900 zł (dwa tysiące dziewięćset złotych) oraz stosownie do art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, którego treść stanowi, iż w wypadkach szczególnie uzasadnionych Sąd może odstąpić od obciążania strony nieuiszczonymi kosztami sądowymi, nieuiszczone koszty sądowe należało przejąć na rachunek Skarbu Państwa, orzekając jak w pkt 2 sentencji postanowienia.

O kosztach postępowania w niniejszej sprawie rozstrzygnięto na podstawie art. 102 k.p.c., zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych Sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Powyższy przepis ustanawia zasadę słuszności, będącą odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Nie konkretyzuje on pojęcia „wypadków szczególnie uzasadnionych”, pozostając ich kwalifikacje, przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności danej sprawy, Sądowi (orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 1973 r., sygn. akt II CZ 210/73, niepubl.).

Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 20 grudnia 2012 r. (sygn. akt III CZ 67/12) sprecyzował, iż do kręgu "wypadków szczególnie uzasadnionych" należą zarówno okoliczności związane z samym przebiegiem procesu, jak i leżące na zewnątrz. Do pierwszych zaliczył sytuacje wynikające z charakteru żądania poddanego rozstrzygnięciu, jego znaczenia dla strony, subiektywnego przekonania strony o zasadności roszczeń, przedawnienia czy prekluzji. Drugie natomiast wyznacza sytuacja majątkowa i życiowa strony, z tym zastrzeżeniem, że niewystarczające jest powoływanie się jedynie na trudną sytuację majątkową, nawet jeśli była podstawą zwolnienia od kosztów sądowych i ustanowienia pełnomocnika z urzędu. Sąd Najwyższy podkreślił przy tym, iż całokształt okoliczności, które mogłyby uzasadniać zastosowanie tego wyjątku, powinien być oceniony z uwzględnieniem zasad współzycia społecznego.

Nie bez znaczenia dla kwestii ewentualnego zastosowania przepisu art. 102 k.p.c. pozostaje również subiektywna ocena powodów odnośnie zasadności dochodzonego przez nich roszczenia. Okoliczność taka powinna jednak dodatkowo korespondować z trudną sytuacją materialną, ażeby rozstrzygając o kosztach procesowych w ogóle można było rozważać możliwość skorzystania z tzw. zasady słuszności.

Taka uzasadniona sytuacja ma zdaniem Sądu miejsce w przedmiotowej sprawie, powodowie znajdują się bowiem w trudnej sytuacji finansowej. Nadto, cofnięcie pozwu nastąpiło w początkowym stadium postępowania, jeszcze przed rozprawą, co niewątpliwie pozytywnie wpłynęło na ekonomikę procesową – powodowie nie przyczynili się bowiem do wygenerowania żadnych kosztów związanych z dalszym prowadzeniem postępowania. Okoliczności te implikują orzeczenie jak w pkt 3 sentencji postanowienia.

Stosownie zaś do treści art. 79 ust. 1 punkt 3 lit. a ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd z urzędu zwraca stronie połowę uiszczonej opłaty od pisma cofniętego przed rozpoczęciem posiedzenia, na które sprawa została skierowana. Wobec powyższego, na mocy powołanych przepisów, orzeczono jak w pkt 4 i 5 postanowienia (opłata uiszczona przez powódkę – 2.900 złotych, opłata uiszczona przez powoda – 2.888 złotych).

O zwrocie zaliczki Sąd orzekł a contrario w oparciu o art.130(4) kpc, zarządzając jej zwrot w całości na rzecz pozwanego z uwagi na umorzenie postępowania w sprawie i jej zbędność.

Mając powyższe na względzie, Sąd orzekł jak w postanowieniu.---

SSO Mariusz Solka

Z/

1. (...)

2. (...)

a. (...)

b. (...)

3. (...)

4. (...)

SSO Mariusz Solka